

והוא לפי הכלל האמור, שמשעה שעשה הכהן עוף אחד לחטאת הרי הוא עשה בכך את מחצית העופות של חובה אחת לחטאת ואז נקבע מידית עוף אחד [שהוא בן זוגו באותו קן] כנגדו לעולה. ועוף זה נמצא עתה בתערובת ואין ידוע איזה הוא.

ולכן האפשרות היחידה לעשות מאותה תערובת קרבן נוסף היא רק לקחת עוף אחד מהתערובת, ולעשותו עולה.

ועוף זה אין אנו יודעים אם הוא בן זוגו של העוף שנעשה עתה לחטאת או שהוא בן זוגו של עוף אחר שבתערובת.

ומשנעשה העוף האחד הזה לעולה יש לחוש שהוא עוף מקן אחר ואז נקבע מידית העוף שהוא בן זוגו באותו הקן לחטאת. ועוף זה נמצא עתה בתערובת ואין ידוע מי הוא.

ולכן, אי אפשר לעשות מעתה אף עוף לקרבן כי בכל אחד מהעופות יש לחוש שמא הוא חטאת ושמה הוא עולה.

ב. קינים של אותו אדם, שהפרישן עבור חובות שונות. כגון אשה שהפרישה קרבנותיה עבור לידה ועבור זיבה.

גם כאן קיימות שתי אפשרויות:

האחת, שהפריש מספר קינים מבלי לייחד כל קן לחובה מסוימת.

ובמקרה שכזה יכול הכהן לעשות מחציתם של כל העופות למעלה לעולה והמחצית השניה של סך כל העופות למטה לחטאת, ותצא בזה האשה גם ידי חובת לידתה וידי חובת זיבתה.

והשנית, שייחדה האשה קן ללידה וקן לזיבה, ומשהתערבו הקינים אין היא יכולה להביא אלא שני עופות האחד לחטאת והשני לעולה, והשאר ימותו.

כי שמא היו העולה והחטאת שנעשו משני קינים נפרדים, ומשעה שנעשית מחצית הקן האחת לעולה נקבע מחצית הקן הנותרת לחטאת, ומשעה שנעשה מחצית הקן השניה לחטאת נקבע מחצית הקן השניה הנותרת לעולה.

ומעתה נמצא שחטאת ועולה מעורבים לפנינו, ואין אפשרות לעשותם לא לעולה ולא לחטאת.

ג. עירוב קינים של אנשים שונים.

קיני חובה סתומות של שני אנשים שהתערבו ביחד [מבלי שיוחדו הקינים לחובות מסוימות], יכול הכהן לעשות מחצית מהעופות בלבד, והשאר ימותו.

ומאותה מחצית העופות — יעשה מחצית [שהם רבע מכלל העופות] לחטאת למטה, ואת חצי המחצית השני [שכאמור, הם רבע מכלל העופות] יעשה לעולה למעלה.

ומשעשה רבע העופות לחטאת למטה ורבע לעולה למעלה שוב אינו רשאי לעשות עופות נוספים.

וגם כאן קיים הכלל האמור.

שהרי יש לחוש שמא הרבע שנעשה לחטאת למטה היה כולו של אדם אחד, ונמצא שמחצית המספר של העופות של אדם אחד נעשתה לחטאת ובכך נקבעו שאר עופותיו לעולה.